

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 102.232 van 20 december 2001
in de zaken A. 82.639/XIV-3501
82.640/XIV-3502.**

- In zake :
- I. XXX,
wonende te 4020 LUIK,
 - II. XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. RAMBOER,
kantoor houdende te 4020 LUIK,
Quai Godefroid Kurt 12

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Russische nationaliteit, op 19 februari 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 22 december 1998 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hem als vluchteling te erkennen;

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Georgische nationaliteit, op 19 februari 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 22 december 1998 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd haar als vluchteling te erkennen;

Gelet op de beschikkingen van 31 maart 1999 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 23, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting teneinde te worden gehoord van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikkingen van 25 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 november 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. HOUBEN die, loco Advocaat D. RAMBOER, verschijnt voor de verzoekende partijen en van Advocaat G. COOLSAET die, loco Advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

2. Over de samenvoeging van de beroepen.

Overwegende dat de partners XXX en XXX ieder in een afzonderlijk beroep opkomen tegen de weigering hen als vluchteling te erkennen; dat de beslissing die ten aanzien van de vrouw werd genomen, steunt op de niet-erkenning van haar partner als vluchteling; dat in het belang van een goede rechtsbedeling het aangewezen is beide beroepen samen te behandelen en te berechten;

3. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de gegevens van de zaken als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Russische nationaliteit, komt op 6 april 1995 in het Rijk aan en vraagt de volgende dag om erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 26 oktober 1995 vervoegt zijn levensgezellin, XXX, van Georgische nationaliteit, hem. Deze vraagt dezelfde dag het statuut van vluchteling aan.

1.2. Beide aanvragen worden op 14 november 1998 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verworpen.

1.3. Verzoekers tekenen tegen deze weigeringsbeslissingen op 19 oktober 1998 in het Frans hoger beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

1.4. De eerste voorzitters van de Vaste Beroepscommissie wijzen op 20 oktober 1998 het Nederlands als rechtsplegingstaal aan.

1.5. Op 1 december 1998 beslist de gemachtigde bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen deze beroepen "die kennelijk ongegrond voorkomen" zelf als alleenrechtsprekend lid te behandelen.

1.6. De beroepen worden opgeroepen op de zitting van 22 december 1998.

Op deze zitting worden verzoekers gehoord.

1.7. Op 22 december 1998 neemt de gemachtigde bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de thans bestreden beslissingen waarbij de beroepen ontvankelijk, maar ongegrond worden verklaard en de erkenningen van de hoedanigheid van vluchteling derhalve worden geweigerd.

Wat de man betreft, wordt het hoger beroep als volgt verworpen :

“Overwegende dat appellant voorhoudt dat hij de Russische nationaliteit bezit en van Tsjetsjeense origine is; dat zijn vader luitenant-kolonel was in het Russische leger en samen met zijn gezin vanuit Georgië zou overgeplaatst zijn naar Sint-Petersburg; dat appellant, in 1992, samen met zijn ouders naar Sint-Petersburg verhuisde, er een propiska aanvraag en bekam; dat hij na drie weken terugkeerde naar Georgië waar zijn vrouw was achtergebleven wegens gezondheidsproblemen; dat appellant in 1994 samen met zijn vrouw en kinderen terugkeerde naar Sint-Petersburg; dat zijn vrouw wegens gezondheidsproblemen na drie maanden terugkeerde naar Georgië; dat appellant bij zijn vader in Sint-Petersburg bleef die omwille van zijn Tsjetsjeense sympathieën betrokken was bij een illegale wapenhandel met Tsjetsjeense rebellen; dat zijn vader wapens uit de kazerne gestolen had waarbij appellant als chauffeur fungeerde; dat de politie op 20 maart 1995 een inval deed in de woning van appellant en zijn vader, doch dat appellant kon ontsnappen; dat hij naar een vriend vluchtte waar zijn vrouw hem Georgische documenten liet bezorgen; dat hij Rusland verliet en op 6 april 1995 in België aankwam;

Overwegende dat appellant zijn reisweg niet bewijst; dat hij niet aantoont wanneer hij zijn land verlaten heeft, noch wanneer hij in België toekwam;

Overwegende dat appellant noch in zijn verzoekschrift noch tijdens zijn verhoor ter zitting een aannemelijke verklaring geeft voor de talrijke tegenstrijdigheden vastgesteld door de bestreden beslissing;

Overwegende dat appellant onder meer stelt dat hij in Georgië gezocht werd maar dat hij niet weet waarom; dat hij hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt aangezien hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord repte over eventuele problemen in Georgië; dat hij overigens niet bewijst dat hij na 1988 nog in Georgië verbleef; dat hij enkel documenten neerlegt die enerzijds bevestigen dat zijn vader in 1992 werd overgeplaatst door de legeroverheden naar Sint-Petersburg en anderzijds dat hijzelf ingeschreven was in Georgië tussen 1969 en 1988; dat hij zijn intern paspoort niet kan voorleggen en hiervoor geen aannemelijke verklaring geeft;

Overwegende dat appellant stelt in Rusland gezocht te zijn wegens medeplichtigheid aan wapendiefstal; dat de bestreden beslissing reeds terecht stelde dat wapendiefstal een misdrijf van gemeenrecht is dat niet gedekt wordt (door) het vluchtelingenverdrag; dat overigens de Russische Doema in maart 1997 een amnestiewet goedkeurde die amnestie verleent aan Tsjetsjenen en Russen die in de oorlog in Tsjetsjenië hebben gevochten; dat evenwel uitzondering wordt gemaakt voor banditisme; dat appellant niet aantoont waarom hij geen eerlijk proces zou krijgen in Rusland;

Overwegende dat de verklaringen van de kandidaat-vluchteling coherent en consistent moeten zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten; dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die een poging moet ondernemen in de mate van het mogelijke bewijzen neer te leggen ter staving van het relaas; dat hij bij het ontbreken van dergelijke bewijzen een aannemelijke verklaring moet geven; dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, Guide des Procédures et Critères à appliquer pour déterminer le Statut de Réfugié, Genève, januari 1992, p. 53) ; dat dit in casu niet zo is;

Overwegende dat appellant niet aantoont dat hij de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil inroepen omwille van een gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, nationaliteit, godsdienst, het behoren tot een sociale groep of zijn politieke overtuiging in de zin van artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951,”;

De beslissing waarbij het hoger beroep van de vrouw wordt afgewezen, rust op volgende redengeving :

“Overwegende dat appellante op 26 oktober 1995 in België aankwam teneinde er haar partner XXX te vervoegen;

Overwegende dat appellante haar aanvraag om als vluchteling te worden erkend, verbindt aan de asielaanvraag van haar echtgenoot; dat zij ter zitting stelt geen persoonlijke motieven in te roepen;

Overwegende dat bij beslissing van 22 december 1998 aan XXX de status van vluchteling werd geweigerd;

Overwegende dat derhalve in hoofde van appellante geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, kan worden in aanmerking genomen,”;

4. Over de gegrondheid van het beroep van XXX.

4.1. Overwegende dat in een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 149 van de Grondwet en bestaande uit drie onderdelen, verzoeker laat gelden dat de bestreden beslissing gebrekkig is gemotiveerd; dat hij in het eerste onderdeel betoogt dat men hem verwijt zijn reisweg en de tijdstippen van vertrek uit Rusland en aankomst in België niet te kunnen bewijzen terwijl hij heeft verklaard dat hij Sint-Petersburg op 1 april 1995 aan boord van een Russisch schip heeft verlaten, dat hij de naam van dit schip heeft vermeld, dat hij op 6 april 1995 is toegekomen, dat hij clandestien heeft gereisd en derhalve geen enkel geldig reisdocument bezat; dat hij in het tweede onderdeel betoogt dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen stelt dat hij tijdens het verhoor ter zitting geen aannemelijke verklaring voor de talrijke tegenstrijdigheden in zijn verklaringen heeft gegeven maar nalaat zijn verklaringen en uitleg ter zitting te vermelden, dat in verband met het feit dat hij in Georgië wordt gezocht, vier oproepingen vanwege de politie worden voorgelegd, dat hij terecht denkt dat de Georgische politie hem zoekt om hem naar Rusland terug te zenden, dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken niet over zijn problemen in Georgië heeft gesproken omdat er hem daaromtrent geen vraag werd gesteld, dat hij geen paspoort kan voorleggen omdat hij plots is moeten vluchten en zijn vest met al zijn documenten heeft moeten achterlaten; dat hij in het derde onderdeel betoogt dat er wordt overwogen dat hij stelt in Rusland gezocht te zijn wegens medeplichtigheid aan

wapendiefstal terwijl hij betwist zulks te hebben gezegd, dat in zijn ogen zijn vader immers nooit diefstal heeft gepleegd, dat de door hem ingeroepen feiten en enkele recente berichten uit Georgië op zichzelf aantonen dat hij nooit een eerlijk proces in Rusland zal krijgen;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de bestreden beslissing zowel in rechte als in feite uitgebreid werd gemotiveerd en de motieven werden weergegeven die eraan ten grondslag liggen, dat de affirmaties van verzoeker niet van aard zijn aan te tonen dat de bestreden beslissing niet op verantwoorde motieven zou steunen, dat de verklaringen van verzoeker met betrekking tot zijn identiteit, de door hem gevolgde reisweg en de tegenstrijdigheden in de onderscheiden verklaringen, geenszins aantonen dat de motieven van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen ondeugdelijk zouden zijn;

4.3.1. Overwegende dat verzoeker niet betwist wat in de betreffende considerans door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen wordt vastgesteld namelijk dat ter staving van het reisverhaal geen enkel begin van bewijs was aangebracht; dat hij uit dit motief volkomen ten onrechte afleidt dat van hem de voorlegging van een reisdocument werd geëist; dat de echtheid van het reisverhaal immers door tal van andere bewijsmiddelen kan worden aangetoond;

4.3.2. Overwegende dat er niet wordt aangevoerd dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen onvoldoende zou hebben aangegeven waarom de uitleg ter zitting niet kan worden aangenomen, doch wel dat ze heeft verzuimd te vermelden welke uitleg ter zitting werd gegeven; dat verzoeker beter dan wie ook moet weten welke verklaring hij ter terechtzitting voor de door de Commissaris-generaal in aanmerking genomen tegenstrijdigheden heeft gegeven; dat hij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen dan ook bezwaarlijk kan verwijten deze uitleg niet in haar beslissing te hebben opgenomen; dat voor het overige het onderdeel beperkt is tot een kritiek op de beoordeling door de Vaste Beroepscommissie voor vluchteling van verzoekers bewering als zou hij ook in Georgië worden gezocht; dat verzoeker niet laat gelden dat de betreffende motieven van de bestreden beslissing verkeerd of onwettig zijn;

4.3.3. Overwegende dat in zijn beslissing van 14 november 1998 de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen opmerkte dat volgens verzoekers verhaal "zijn vader de wapens uit de kazerne zou hebben gestolen" en dat verzoeker "werd gezocht door de Russische autoriteiten voor medeplichtigheid aan wapendiefstal (de wapens die ze aan de Tsjetsjenen 'doorgaven' werden immers in de kazerne gestolen)"; dat indien beweringen niet met de werkelijkheid strookten, verzoeker ze voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen had moeten rechtzetten, hetgeen hij evenwel niet heeft gedaan; dat hij niet eerst voor de Raad van State kan aanvoeren desbetreffend verkeerd te zijn begrepen; dat verzoeker thans weliswaar aangeeft waarom hij van oordeel is geen eerlijk proces in Rusland te zullen krijgen, maar zodoende geenszins

het motief van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen tegenspreekt, luidens hetwelk hij voor haar niet had aangetoond waarom hij geen eerlijk proces zou krijgen in Rusland; dat het enig middel niet gegrond is;

5. Over de gegrondheid van het beroep van XXX.

5.1. Overwegende dat verzoekster aanvoert dat de bestreden beslissing met schending van artikel 149 van de Grondwet, gebrekkig met redenen is omkleed doordat de motivering beperkt is tot de zin "dat het beroep kennelijk ongegrond is" en in het geheel niet verwijst naar het beroep ingediend door haar levensgezel XXX, aan wiens beroep haar beroep was verbonden;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de bewering van verzoekster manifest onjuist is, dat de beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen zowel in rechte als in feite uitgebreid gemotiveerd is en de motieven worden weergegeven die eraan ten grondslag liggen;

5.3. Overwegende dat in tegenstelling tot wat in het middel wordt beweerd, de motivering van de ten opzichte van verzoekster genomen beslissing geenszins beperkt is tot de overweging dat het beroep kennelijk ongegrond is en deze wel degelijk verwijst naar de verwerping van het beroep van verzoeksters partner XXX; dat de verzoekende partij kennelijk verwacht met de redengeving van de beschikking van 1 december 1998, waarbij door de gemachtigde bijzitter werd beslist haar beroep als alleenrechtsprekend lid te behandelen; dat het enig middel niet opgaat,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken nummers A. 82.639/XIV-3501 en 82.640/XIV-3502 worden gevoegd.

Artikel 2.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de beroepen, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twintig december tweeduizendeen, door :

de HH. A. BEIRLAEN,
 K. VANHOUTTE,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.